

der er kostbart, ganske sikkert vil forrente sig, og de mange Kontorer, som nu ere lejede ude i Byen til de forskellige Ministerier, fordi der ikke er Plads i Ministerialbygningen, ville fremtidig kunne spares. Ogsaa derigennem vil altsaa Anlægssummen i Virkeligheden blive reduceret. Naar man saa opnaar den ret betydelige Udvidelse og Forbedring, som der er Tale om her, kan man ikke sige andet end, at Planen i det hele taget for en umiddelbar Betragtning maa siges at være tiltalende.

Naar der ikke des mindre har været rejst og stadig rejses. Indvendinger mod denne Plan, er det begrundet deri, at man mener, at den højtærede Minister ikke ved denne Lejlighed har taget tilstrækkelig Hensyn i arkitektonisk og kunstnerisk Henseende. Man frygter, at denne Bygning ikke mindst for Rigsdagsfløjen af Christiansborg Slot vil kunne have en Virkning, som vil være af skæmmende Natur. Man mener, at der ikke i Kommissionen har været Folk, som have kunnet have tilstrækkeligt Øje for de Krav, der i den Henseende med Rette kunne fordres stillede ved en saadan Lejlighed. Hensynet til det gamle kongelige Biblioteks historiske og kunstneriske Betydning er nok fremhævet fra Mindretallets Side, men man maa give den højtærede Minister Ret i, at det dog ikke er det, der har været det afgørende, da vedkommende Mindretal selv stiller i Udsigt, at der, om ikke straks, saa i Løbet af en kortere Aarrække, skulde skabes et Gennembrud, som nogenlunde vilde svare til det, som den højtærede Ministers Forslag oprindeligt indeholdt. Og saa skulde den tilbageværende Del af den gamle Bygning, især den Harsdorffske Del af det gamle Bibliotek, en Gang med Tiden kunne tjene til en Slags Udvidelse for Rigsdagens Lokaler. Dette Mindretal har altsaa egentlig ikke foreslaaet noget af Pietets-hensyn til det nuværende gamle kongelige Bibliotek. Hvad enten man tager Regeringens oprindelige Forslag eller Folketingets Forslag, eller man tager det ene Mindretals Forslag i Folketinget, bliver Resultatet i alle tre Tilfælde dog, at Frederik den Tredies saa meget omtalte store Bibliotekssal i alt væsentligt maa siges at blive forstyrret. Men er det altsaa ikke af den Grund, at man har søgt at rejse Indvendinger mod det foreliggende Forslag, er det saa meget des mere af den Grund, at man mener, at i det hele taget vil denne Biblioteksbygning, ogsaa omdannet

efter den Skitse, som ogsaa foreligger i dette høje Ting efter Folketingsudvalgets Betænkning, kunne virke skæmmende og uskønt, ikke mindst for Rigsdagsfløjen, af hvilken den vil komme til at ligge i umiddelbar Nærhed, ligesom den vil komme til at ligge lige overfor Hovedindgangen til den vordende Rigsdagsbygning. Paa dette Punkt maa jeg tillade mig at slutte mig til de Udtalelser, der ere fremkomne, om, at man ikke har haft tilstrækkeligt Øje for, at det ikke var Rigsarkivarens Krav og de syv Departementscheferes vistnok overmaade forstandige og vel overvejede Ønske om en Udvidelse af Ministerialbygningerne, der alene var Tale om ved denne Lejlighed, men at der ogsaa var Tale om at tilvejebringe en Ordning, som jeg, rigtignok i Modsætning til den højtærede Ministers allersidste Udtalelse, er tilbøjelig til at betegne som en Ordning, der skulde have en meget varig Natur og strække sig over en lang, lang Aarrække. Jeg kan ikke sige andet end, at vi vilde have staaet noget mindre usikre, hvad dette arkitektoniske og kunstneriske Spørgsmaal angaar, hvis Ministeren, da han nedsatte sin ministerielle Kommission, til denne ogsaa havde delegeret saadanne Mænd, der have Ævne til at tage Hensyn til disse Krav, jeg mener Arkitekter eller Kunstnere eller dog i alt Fald den højtærede Ministers egen kongelige Bygningsinspektør. Men i denne Kommission har der slet ikke været andre end ministerielle Embedsmænd, og den Mand — for Resten vist en overmaade habil og dygtig akademisk Arkitekt —, som har udarbejdet disse Planer og Overslag, indtager ikke nogen af de Stillinger, hvis Indehavere man kunde tænke først og fremmest havde frembudt sig for den højtærede Minister ved Overvejselsen af, hvem der skulde have Indflydelse paa de arkitektoniske og kunstneriske Krav, nemlig de Arkitekter, der have opført det store ny Bibliotek, og de, som opføre Christiansborg Slot, og endelig den højtærede Regerings egne udnævnte bygningskyndige. Ingen af dem har haft med denne Sag at gøre. Hvis det havde været Tilfældet, vilde vi i Dag have staaet noget mindre usikre overfor denne Side af Spørgsmaalet.

Naar jeg med nogle Ord har berørt den Plan, som er fremsat af et Mindretal i det andet Ting, at lade den nuværende gamle Biblioteksbygning henligge uforandret i den nærmeste Fremtid og derefter eventuelt nedrive dens midterste Del og indlemme Resten i Rigsdagsbygningerne ved